

Side, er jo dette, at vor Fodfolkshær skal op paa 52 Batailloner. Det er jo et betydeligt større Militærapparat end det, som Forsvarskommissionens Flertal havde tænkt sig. Og med Hensyn til Karakteren af hele vort Militærvæsen peger det jo ganske tydeligt paa, i hvilken Retning det gaar, at medens Forsvarskommissionsflertallet mente, at 26 Batailloner Fodfolk var tilstrækkelige her paa Sjælland, saa kræver man nu 36 Batailloner Fodfolk. I saa høj en Grad er man gaaet ind paa at koncentrere de Magtmidler, vi have, hvad Hæren angaar, om et Forsvar her paa Sjælland. Fra Forsvarskommissionsflertallets Side var der ikke Tale om at anlægge noget af det, man kalder Fløjforter. Det nævnede man end ikke, tænkte sig det ikke. Men nu er man kommen saa vidt, at man er bleven enig om at anlægge 2 nye Fløjforter, et Nord og et Syd for København. Og med Hensyn til selve Københavns Landbefæstning staar det med ganske klare og tydelige Ord i Forsvarskommissionens Betænkning, at Flertallet kræver, at Københavns Landbefæstning hverken i den ene eller den anden Form gaar ind som Led i den nye Forsvarsordning. Det er det, de Herrer af Flertallet i Kommissionen have sat deres Navne under. De anføre ikke mindre end 9 forskellige Grunde som Motivering for dette deres Standpunkt — og man maa jo dog antage, at Standpunktet er alvorlig ment. De sige altsaa, at de foreslaa, at Københavns Befæstning hverken i den ene eller den anden Form indgaar som Led i den nye Forsvarsordning. Men det foreliggende Regeringsforslag! Hvad gaar det ud paa? Det gaar jo netop ud paa, at Københavns Landbefæstning i den Form, hvori den nu foreligger, gaar ind som Led i den nye Forsvarsordning.

Det er noget, intet Menneske kan komme bort fra, at en saa stor Forskel er der mellem det Standpunkt, der indtoges af Forsvarskommissionens Flertal, og det, der indtages af Regeringspartierne her i Salen i Øjeblikket. Det er saa meget mærkeligere, som der baade i Regeringen og Regeringsflertallet sidder Folk, der have været Medlemmer af Forsvarskommissionen og sat deres Navn under Flertallets Betænkning. Ja, jeg ved godt, at Vælgerne have skaffet adskillige af disse Medlemmer ud af Folketinget, men der er dog adskillige af dem tilbage.

Forsvarskommissionens Flertal mente, vi skulde have et Militærvæsen, som vilde komme til at koste 1,700,000 Kr. mere om

Aaret end det, vi nu have. Men den Ordning, der stilles Forslag om i Øjeblikket, vil bringe os en forøget Udgift paa mellem 2 $\frac{1}{2}$ og 3 Mill. Kr. om Aaret — saadan er man gaaet op fra det, Forsvarskommissionens Flertal den Gang mente var forsvarligt. Forsvarskommissionens Flertal betragtede i sin Betænkning — det skrev det — Københavns Landbefæstning som en Fare for vort Land; det siger, at denne Landbefæstning vil i Stedet for at afværge Faren i Krigstid kunne drage Faren ind over Danmark. Men er det dog ikke mærkværdigt at se, at de samme Mænd nu kunne gaa ind paa at lade denne Fare blive ved at svæve over Hovedet paa os i de første 12 Aar! Det gøre de ganske rolig med koldt Blod, endda i en Tid, hvor man efter Regeringens egen Mening netop er udsat for, at der skal komme saadanne Krigstilstande i Europa, at der kan være Fare paa Færde. Jeg begriber ikke, at Medlemmer af Forsvarskommissionens Flertal kunne sidde i denne Sal uden at rejse sig og gøre Indsigelse mod den nu foreslaaede Overenskomst, mod det Forslag, Reformpartiet har stillet. Regeringsforslaget kræver, at vi til at begynde med skulde have den Fare ligende her i de første 12 Aar. Hvis der nu er nogen Mening i det, som vore sagkyndige sige — og de paastaa jo, at Faren er først paa Færde den Dag, Fæstningen nedlægges —, komme vi altsaa til at leve i en permanent Faretilstand her i Landet. Forsvarskommissionen mener, at Faren varer til 31. Marts 1922, og saasnart den Fare er sluppen op, klemme vi paa paa den næste Fare, den, som de sagkyndige have opvartet os med. Saadan er det! Jeg gaar i Fare, hvor jeg gaar! enten jeg holder mig til Forsvarskommissionens Flertal eller til de Herrer af Sagkundskaben. Derfor betakker jeg mig for Selskabet, fra hvilken Side det saa end er. Men lad det nu være, som det være vil: Det ligger klart for Dagen, enhver kan se det, at den Overenskomst, man vil have vedtaget nu, strider absolut mod den Betænkning, Forsvarskommissionen afgav.

En anden Ting synes jeg ogsaa, vi skulde hæfte Opmærksomheden en lille Smule ved, og det er den Kendsgerning, at Overenskomsten strider i allerhøjeste Grad mod Valgdagen. Ja, jeg ved jo nok, at man har gjort Forsøg paa at indføre den Anskuelse, at det ikke har noget som helst at sige, hvad en Rigsdagsmand lover sine Vælgere. Jeg har den Opfattelse, at det er — saadan ser det ud for mine